

NIET-UITGEVOERD ONTWERP (SCHETS)
VOOR DE BOEREN-MEDAILLE.

Wienecke zich met den tweeden moest tevreden stellen, wijdde hij zich, omdat hij gedwongen was groote kosten te ontzien, aan het maken van kleine werken, die tevens gemakkelijker verkoopbaar zijn.

Zoo heeft de dwang der omstandigheden aan Wienecke als medailleur een vaste richting gegeven. Dat hij daarbij beeldhouwer is gebleven, heeft nog eenig ander werk sedert getoond, en het bevestigt tevens zijn qualiteit, want voor ieder medaille-onderwerp van eenig belang maakt hij eerst de figuur *en ronde bosse*, hierin het voorbeeld volgend van velen zijner kunstbroeders.

Den goeden naam, dien hij met zijne beide te voren genoemde werken verwierf, heeft hij met later werk gestand gedaan. Voor den heer Begeer te Utrecht ontwierp hij de bevallige perspenning, die op het Haagsche diner der Nederlandsche en buitenlandsche journalisten, bij gelegenheid van de inhuldiging der Koningin, aan de aanzittenden als souvenir werd aangeboden. Als portret voerde hij de mooie plaquette uit met het krachtige profiel van den nestor der Nederlanders te Parijs, de heer Buisman, en de beide niet genoeg te roemen beeltenissen op een plaat van den heer en mevrouw Pennink te Doesburg.

Het was in de bewogen dagen van nu twee jaren geleden, nadat hier het Zola-proces de voor- en tegenstanders van de herziening der

Dreyfus-zaak in openlijken strijd met elkaar had gebracht, en de naam van kolonel Picquart door dezen werd verheerlijkt en door genen werd verguisd, dat Wienecke een medaille ontwierp, waarop hij allegorisch dezen dapperen ontmaskeraar van valsheid en bedrog voorstelde. Het is bij een ontwerp gebleven, want de medewerking, die de artist bij zijn landgenooten hier en in Nederland onderzond, was, ondanks de instemming van mannen van gezag, niet groot genoeg om hem tot de uitvoering te doen overgaan. Toch is het ontwerp, zooals ik het voor mij zie liggen, mooi en een bewijs te meer voor de artistieke kracht van Wienecke. Hij stelt Picquart voor als een gedrapeerde figuur, die met een breekijzer een reeds aangetasten met doornen en distels begroeiden muur aanvalt. Door de bres straalt de zon der waarheid achter enkele kleine wolkjes. De figuur, met den eenen voet op den grond, de andere op de reeds gevallen steenen, geeft geheel den indruk van zelfbewuste kracht en tegelijk van hoop op het in volle glorie stralen van de zon waarheen zij den blik gewend heeft.

Het mag voornamelijk te danken zijn aan den invloed van den Nederlandschen gezant te Parijs, de heer De Stuers, wiens moreele steun en welwillende raadgevingen voor Wienecke van groot nut zijn geweest, dat hem in het vorige jaar door de koningin is opgedragen een bekroningsmedaille te ontwerpen voor de Tentoonstelling van het Zeewezen te 's Gravenhage. Deze medaille, welker uitvoering in de ateliers van de firma Begeer ten zeerste te roemen is, vertoont aan de voorzijde Neptunus, staande op een groote schelp, die de zacht kabbelende baren der zee klieft; met zijn rechterhand, hooggeheven, omvat hij den steel van zijn drietand, waarop hij een weinig schijnt te steunen; met zijn linker, rustend op de knie, gebogen doordat de voet op den rand der schelp staat, houdt hij de teugels van een buiten het kader vallend trekdier. Geheel de figuur, mooi van anatomie, spreekt van fierheid, kracht en vertrouwen, de mannelijke kop met het golvend haar en den zwierenden baard is die van een heerscher, en de draperie, bollend door den zucht van den zeewind, omwuift